

איילוסטרה

דן בן-אמוץ מאחורי ניברשת מעשהידי העשויה מחרוזי וקישוטי זכוכית, אותם ליקט במקומות שונים. שבדי מבחנות וחלקי זכוכית של מכשירים רפואיים מצטרפים יחד לניברשת בעלת ערך אסתטי ייחודי. מפקקים של בקבוקי זכוכית צבעוניים הרכיב דן פסל מרשים, המוצג גם הוא בתערוכה.

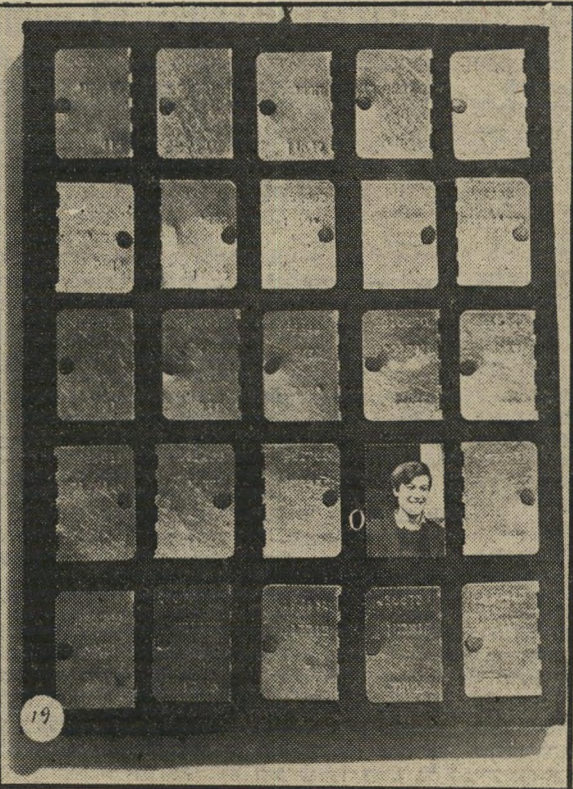
המבקרים בתערוכה שלו, כאשר הציגו ברי פניהם מבער גז פשוט אותו כינה בשם (המשך בעמוד 28)

היתה לי סבלנות לישון. הייתי מתעורר כדי להמשיך בעבודה." בשנת 1920 הדהים פאבלו פיקאסו את

אחות המניקוֹפִים

בשם זה כינה דן את הבובה שבצינצנת המרי כזית, שעוררה בו אסוציאציה לפסל הנערי המשתייך בבריסל. ראשי בובות שבורים בצינצנות האחרות הן יצירות בפני עצמן, שלכל אחת מהן משמעות משלה. ליצירה נוספת של ראשי בובות, קרא: "לצאת מהמקרר ילדים!"

המזרק זה הופך לפתע לדימוי של חללית. זה היה בשבילי כמו פיצוץ אטומי. התחלתי לעבוד 15 שעות ביום. לפעמים לא

דלת ספרדית

המוצג היקר ביותר בתערוכת יצירותיו הפלאסטיות של דן בן-אמוץ: דלת ספרדית בגילוף עבודת יד, שמחירה התחלתית היה 1600 ל"י.

חדשה. זה הדליק אותי, מספר דן. "התייחסתי להשתעשע בצירוף של כלירפואה וחרוזים. נשאר לי במחשן כל מיני חפצים ישנים שהתחלתי להשתמש בהם. גיליתי פתאום שאם אני מכניס נזול צבעוני במזרק ישן מכרום, מאלה שלא משתמשים בהם כיום, ומשחיל חרוז על המתח של

שבדי מיסגרות עץ ושבדי פיתוחים וגילוף פים. אותם אסף דן בן-אמוץ במשך שנים, מצטרפים לקולאז' יפה.

היחיד שנשאר מכל המחלקה — קולאז' המורכב משבדי דיסקיות של חיילים, (של הדוקטור עוזי ויינברג), שבתוכם משולבת תמונה אחת